Dosarul penal nr. 1-729/2026
1-26106302-09-1-19082026

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

09 septembrie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Rodica Tataru
Apărătorului Natalia Dragan
Apărătorului Vasile Anton

În prezența:
Inculpatului Uzun Radu
Părții vătămate *****

Interpretul Tatiana Fîrfa

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în învinuirea lui

Uzun Radu *****, născut la *****, născut și domiciliat în *****, cetățean al R. Moldova, IDNP *****, studii superioare, neangajat în cîmpul muncii, concubinează, are la întreținere 2 copii minori, anterior judecat,

- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 24.12.2021, s-a recunoscut vinovat de săvărșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de muncă*

neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a) și a[1]) Cod penal,

termenul de examinare a cauzei 19.08.2026 – 09.09.2026,

în baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

c o n s t a t ă :

Uzun Radu, fiind în relaţii de căsătorie cu *****, a.n.*****, cu care locuieşte împreună pe ***** din mun.Bălţi, şi în conformitate cu art. 133[1] Cod penal sunt membri de familie, pe parcursul căsniciei aplică violenţa psihică şi fizică asupra acesteia, acţiuni manifestate prin injurare, insultare, maltratare, iar la data de 09.06.2026, aproximativ la orele 22.00, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, mergând pe drum spre domiciliu Uzun Radu a provocat un conflict cu soţia sa *****, începând a striga la ea și a o numi cu cuvinte indecente, iar când au intrat în domiciliu din *****, continuând conflictul, în timp ce ***** era cu copilul *****, a.n.********** în braţe, fiind conştient de faptul că poate cauza vătămări şi minorului, i-a aplicat soţiei câteva lovituri cu pumnul asupra feţei şi în regiunea urechii stângi, cauzându-i astfel cet. *****, plagă contuză a pavilionului urechii stângi care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202610D0362 din 26.06.2026 a condrionat dereglarea sănătăţii de scurtă durată care se califică la vătămare ușoară, a integrităţii corporale şi a sănătăţii, în acelaşi timp fiind lovit şi copilul în regiunea capului.

Astfel, prin acţiunile sale Uzun Radu ***** a comis infracţiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (2) lit. a) şi a[1]) Cod penal, violenţa în familie, adică intenţionată comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrităţii corporale şi a sănătăţii, acţiuni comise a 2 membri de familie, inclusiv asupra unui minor.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Uzun Radu fiind asistat de avocatul Natalia Dragan, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nutatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Uzun Radu după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. De asemenea, a relatat că, susține declarațiile date la urmărirea penală și cele descrise în rechizitoriu.

Tot aici a mai comunicat inculpatul că înțelege încălcarea comisă, îi pare rău de cele săvârșite și solicită instanței aplicarea în privința sa a pedepsei mai blînde.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul ***** după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, nu are pretenții față de soțul său și duc în continuare o gospodărie comună.

Deși inculpatul Uzun Radu a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- informația parvenită în Unitatea de Gardă a IP Bălți prin intermediul apelului telefonic, serviciul 112 de la *****. la 09.06.2026, orele 22.35 despre faptul că ”pe *****, fiica a fost agresată de către soț (f.d.6);
- plângerea cet. ***** din 10.06.2026, care a solicitat atragerea la răspundere a soțului Uzun Radu, care la data de 09.06.2026, în jurul orelor 22.00, aflându-se la domiciliu a agresat-o fizic pe ea și copilul lor minor (f.d.3);

- informația parvenită la data de 10.06.2026, orele 00.50 în Unitatea de Gardă a IP Bălți prin intermediul apelului telefonic, din punctul trfumatologic al SM Bălți despre faptul adresării cet. *****, a.n.1994 cu diagnozul ”Contuzia țesuturilor moi a feței, plagă contuză a urechii stângi. Fabula cazului ” a fost agresată pe str. Soarelui, 30 de către soțul Uzun Radu (f.d.7);
- informația parvenită în Unitatea de Gardă a IP Bălți prin intermediul apelului telefonic la 10.06.2026, orele 07.27, din secția de internare a SM Bălți pentru copii, despre faptul adresării minorului *****, a.n.***** cu diagnozul ”Contuzia țesuturilor moi în regiunea parietală dreapta”. Fabula cazului ” agresat de tată la domiciliu (f.d.8);
- proces-verbal de cercetare la fața locului din 09.06.2026, acțiune procesuală pe parcursul căreia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii – locuința familiei Uzun din ***** (f.d.9-10);
- copia ordinului de restricție pe numele lui Uzun Radu din 09.06.2026, cu aplicarea interdicției de a se apropia de victimele violenței în famile pe un termen de 10 zile (f.d.12);
- copia chestionarului de evaluare a riscurilor violenței în familie întocmit de către ofițerul de sector, efectuată cu participarea victimei violenței în familie *****, potrivit căruia nivelul riscului violenței în familie a fost evaluat ca ridicat, pe parcursul chestionarului ***** indicând că crede că agresorul ar pute-o răni mai grav pe ea și copilul lor minor (f.d.14-15);
- copia fiței de sesizare a cazului suspect de violență a copilului minor *****, a.n.********** (f.d.16);
- copia certificatului de căsătorie nr.CS-V1800727 din 21.05.*****, între Uzun Radu, a.n.1983 și RUSU Snejana, a.n.1994 și a certificatului de naștere nr NA-VI 1152017 din 29.08.***** pe numele minorului *****, a.n. ********** (f.d.18-19);
- copia trimiterii extras pe numele minorului *****, a.n.***** cu diagnoza ”Contuzia regiunii parietale pe dreapta. Potrivit anamnezei ”pe 09.06.2026, tata copilului a lovit peste cap copilul cu pumnul. Au fost aduși cu ambulanța la UPU copii și a trimiterii extras pe numele cet. *****, ambilor fiindu-le prescris tratament (f.d.20);
- raport de expertiză judiciară nr. 202610D0362 din 26.06.2026 potrivit căruia la examinarea cet. *****, s-aconstata ”plagă contuză al pavilionului urechii stângi”, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică la

vătămate corporală ușoară a integrității corporale sau a sănătății (25-26);

- copiile unor materiale de control efectuate în urma sesizărilor parvenite în adresa inspectoratului de Poliție Bălți pe faptul acțiunilor de violență asupra cet. Uzun Radu și anume materialul de control nr.20230406491 inițiat în baza sesizării cet. Jucov Cătălina din 19.06.2023, pe faptul agresării prietenei sale ***** de către soțul acesteia Uzun Radu, cu traume în regiunea capului (ulterior victima a indicat că s-a alunecat și a căzut), (f.d.40-50), procesul contravențional nr.20250412712 din 28.11.2025, pe parcurs Uzun Radu depunând o plângere pe soția sa ***** că ultima la 28.11.2025, orele 02.33 i-a aplicat o palmă, ca urmare el a împins-o/în cazul dat ***** a declarat că în noaprea de 27 spre 28.11.2025 soțul Uzun Radu i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul în regiunea feței (f.d.51-66); copia procesului contravențional nr. 20260400674 din 19.01.2026 inițiat la cererea lui *****, pe faptul acțiunilor agresive ale soțului Uzun radu care a provocat un conflict pe motive de gelozie, apoi i-a luat telefonul verificând mesajele etc. (f.d.67-80);
- copia procesului verbal al ședinței echipei multidisciplinare din 01.07.2026, unde a fost discutat cazul de violență în familia Uzun, pe parcurs de către asistențul social fiind remarcat faptul că cazuri de violența în această familie au mai fost. ***** refuză de consiliere psihologică (f.d.84-87);

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar potrivit dispoziţiei art. 100 alin. (4) din CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța consideră că a fost dovedită integral vinovăția lui Uzun Radu de comiterea infracţiunii incriminate.

Audiind inculpatul, participanţii la proces, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată reţine că în şedinţă de judecată s-a stabilit cu certitudine faptele specificate în învinuirea înaintată.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea

consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Instanţa de judecată reţine că potrivit prevederilor art. 133^1 Cod penal, prin membru de familie se înţelege: în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Prevederi similare se regăsesc în norma de la art. 3 alin. (2) lit. a) din legea RM nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie potrivit căreia subiecţi ai violenţei în familie pot fi: a) în condiţia conlocuirii – persoanele aflate în relaţii de căsătorie, de divorţ, de concubinaj, de tutelă şi curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soţii rudelor, alte persoane întreţinute de acestea.

Conform prevederilor art. 2 din legea RM nr. 45-XVI din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie prin violenţă în familie se înţelege acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral. Prin violenţă fizică se înţelege vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Analizînd în şedinţă de judecată ansamblul probator cercetat în mod coroborat şi în interconexiunea lor, instanţa de judecată consideră dovedită integral vina inculpatului Uzun Radu, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza art. 201^1 alin. (2) lit. a), a^1) Cod penal – după semnele calificative – violența în familie, adică acțiune intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei manifestată prin: izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, săvârșită asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei; cu bună știință și asupra minorilor.

Calificând astfel acțiunile inculpatului Uzun Radu, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate,

cât și din punct de vedere de educare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 ale Codului penal și anume, de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, art. 61 alin. alin. (1) şi (2) din Cod penal reiterează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrșirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa de judecată ia în consideraţie că inculpatul Uzun Radu a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a) și a^1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani, infracțiune care, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, este calificată ca gravă.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată, că Uzun Radu, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, careva circumstanţe atenunate sau agravante nu au fost stabilite în sensul art. 76, 77 Cod penal.

Ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei și reieșind din caracterul infracțiunii, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Uzun Radu, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a) și a^1) Cod penal, este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art.90 alin.(1) – (2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a

acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani.

Invocând doctrina juridică, instanța reține că instituţia suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raţionamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana şi comportamentul acesteia pînă la săvîrșirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

În acest context, instanța de judecată consideră echitabil a stabili inculpatului Uzun Radu o perioadă de probațiunea de 1 (unu) an. Or, instanța de judecată consideră că nu este raţional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită real, așa cum aceasta a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, iar corectarea acesteia este posibilă fără a fi izolată de societate.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Totodată, conform art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a obliga inculpatul Uzun Radu ca pe perioada de probațiune fixată, să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent.

Conform art. 90 alin. (6) lit. b) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a obliga inculpatul Uzun Radu ca pe perioada de probațiune fixată să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile.

Conform art. 90 alin. (6) lit. g) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a obliga inculpatul Uzun Radu ca pe perioada de probațiune fixată să participe la programe probaţionale.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 10) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

În conformitate cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazul cînd se dă o sentinţă de achitare, instanţa:1) respinge acţiunea civilă dacă nu s-a constatat existenţa faptei incriminate sau fapta nu a fost săvîrşită de inculpat;2) nu se pronunţă asupra acţiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sînt întrunite elementele infracţiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art. 35 al Codului penal. În cazuri excepţionale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Potrivit art. 61 alin. (1) CPP, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.

Potrivit art. 219 Cod de procedură penală acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia. Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma

acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. Prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormîntarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Totodată, potrivit art. 220 alin. (1) – (3) CPP, acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărîrea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Norma art. 221 CPP, stabilește faptul că „acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti. Acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului. În cererea de intentare a acţiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acţiunea civilă, cine şi către cine intentează acţiunea, valoarea acţiunii şi cerinţa de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă își poate concretiza pretențiile. Procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul, de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. Cererea de chemare în judecată poate fi depusă indiferent de acordul autorității publice. Persoana care nu a intentat acţiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile. Dacă acţiunea civilă intentată la instanţa civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeaşi acţiune în cadrul procesului penal. Dacă acţiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeaşi acţiune în ordinea procedurii civile”.

Potrivit art. 1998 alin. (1)-(2) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Conform art. 2022 alin. (1) din Codul civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ori consecinţa izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

Prin ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă din 30.07.2026, întocmită de către procurorul în Procuratura Bălți, Rodica Tataru, s-a recunoscut Compania Națională de Asigurări în Medicină, în calitate de parte civilă, fiind-i cauzat un prejudiciu material în mărime de 1764,08 lei (cu ulterioara concretizare a sumei).

Instanța de judecată reține că, persoana care a cauzat prin infracțiune o daună altei persoane este obligată să o repare. Dreptul la repararea daunei se realizează prin constituirea/recunoașterea persoanei în calitate de parte civilă în urma înaintării acţiunii civile (art. 222 alin.(1) CPP). Poate deveni parte civilă partea vătămată care înaintează acțiunea civilă, fie persoana care înaintează acțiunea civilă, chiar dacă anterior nu a obținut calitatea de parte vătămată.

Urmează de relatat că, Codul de procedură penală permite instanței penale să nu se pronunțe asupra acțiunii civile în cazul neprezentării părții civile la proces și nesolicitării examinării cauzei în lipsa părții civile (art. 324 alin. (2) CPP).

Premergător se reține că, acțiunea civilă poate fi admisă în procesul penal dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: a. a fost înaintată acțiunea civilă; b. părții civile i-a fost cauzat un prejudiciu; c. între infracţiunea săvârșită şi prejudiciul pretins există o legătură cauzală; d. prejudiciul nu a fost reparat integral până la hotărâre; e. prejudiciul material este cert.

Respectiv, instanța de judecată reiterează concluzia de a nu se expune asupra acțiunii civile, luînd în considerație faptul că, nu a fost înaintată acțiunea civilă în procesul penal și partea civilă nu s-a prezentat la proces.

Or, prevederile art. 324 alin. (2) CPP, expres stabilește că, în caz de neprezentare în instanţă a părţii civile sau a reprezentantului ei instanţa lasă acţiunea civilă fără soluţionare şi, în acest caz, partea civilă îşi menţine dreptul de a intenta acţiunea în modul prevăzut de procedura civilă.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit art.143 alin.(1) pct.2) CPP, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale când prin alte probe nu este posibil de stabilit adevărul pe caz.

Conform art. 227 CPP, (1) Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. (2) Cheltuielile

judiciare cuprind sumele: 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La fel potrivit art. 229 CPP, (1) Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Verificând materialele cauzei, instanța constată că în cadrul urmăririi penale au fost suportate cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de expertiză – 640 lei, ce urmează a fi încasate de la inculpat.

Or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum şi cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția cuvenită experților si interpreților pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integral, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămatăşi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligaţia de a suporta

cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se vinovăţia inculpatei în săvârşirea unei infracţiuni, acesteia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

În scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica inculpatului Uzun Radu măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 382-384 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște Uzun Radu vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a) și a^1) Cod penal și a-i stabili în baza acestei norme pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal se suspendă condiționat executarea pedepsei cu închisoarea aplicată lui Uzun Radu cu stabilirea unei perioade de probațiune de 1 (unu) an.

Conform art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a obliga inculpatul Uzun Radu ca pe perioada de probațiune fixată, să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent.

Conform art. 90 alin. (6) lit. b) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a obliga inculpatul Uzun Radu ca pe perioada de probațiune fixată să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile.

Conform art. 90 alin. (6) lit. g) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a obliga inculpatul Uzun Radu ca pe perioada de probațiune fixată să participe la programe probaţionale.

În privința acțiunii civile instanța de judecată nu se va expune.

Se încasează din contul lui Uzun Radu în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime totală de 640 (șase sute patruzeci) lei.

Se aplică în privința lui Uzun Radu, măsura preventivă sub formă de - obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită, iar partea vătămată poate invoca doar erorile procesuale.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**